

Vidomarus rex Germanorum, magna corporis & animi fortitudine præditus, Theodoricus regis Ostrogothorum patruus extitit. Is anno quadringentesimo septuagesimo sexto cum Gothis, Herulis, Turogis, Alemannis, & Nariscis Noricorum prouincias Romanis adhuc obsequentes incurfarunt. Id prædixerat prius S. Severinus Paulino Tiburniæ præfuli, quæ tum Alarici caput in Carnis sita erat. Itaque Paulinus per suam diocesim homines triduo ieiunio Deum placare iussit. Interea hostes adsunt & agrum vastantur. uerum nullus locus, qui monitis paruit, direptus fuit. Inde Iuaniensibus (qui hodie Salisburgenses sunt)

mandat, ut fuga salutis suæ consulant, atque urbe excedant. Cum autem illi ea contemnerent, Quintasium quendam militem, qui aperiat subsequenti nocte omnes interituros, ni euestigio recedant. Verum Iuanienses & eorum præsul Maximus ea neglexit. Itaque eadem nocte Vidomarus adfuit, urbem inopinatè inuasit, cepit, diripuit, & incendit, atque populum captiuum abduxit. Tum Maximus præsul in crucem actus, ac amplius quinquaginta quinque Simmista, è rupium cauernis, quo confugerant, præcipitati. Hoc modo factum, ut militibus Romanis interfectis Germani multoties Danubium transirent, atque eius regionis incolas, pecoris instar, captiuos in interiorem Germaniam abducerent.